

# "Att veta att man inte är någonting inför Gud"

Det är mycket stort att veta att man inte är någonting inför Gud, för så är det. (Plogfåran, nr. 260)

3 december

Den andre fienden, skriver den helige Johannes, är vad ögonen åtrår, en grundläggande girighet som leder till att man endast värdesätter det man kan röra vid. Ögon som klistrar sig fast vid jordiska saker, ögon som

just därför inte förmår upptäcka den övernaturliga verkligheten. Därför kan vi använda uttrycket i den heliga Skrift för att tala om girighet avseende materiella ting och om den deformation som gör att man ser på omgivningen – på sin nästa, på livets och samtidens omständigheter – ur ett uteslutande mänskligt perspektiv.

Själens ögon blir avtrubbade, förnuftet tror att det självt kan förstå allt, utan att ta hänsyn till Gud. Det är en subtil frestelse, som gömmer sig bakom förnuftets värdighet, det förnuft som Gud, vår Fader, har givit människan för att hon skall känna och älska honom frivilligt. Medryckt av denna frestelse anser sig människans intellekt vara universums centrum och hänförs åter av önskan att *bli som gudar*, och då det fylls av kärlek till sig självt, vänder det Guds kärlek ryggen.

(...) Man måste ständigt kämpa mot högmodet. Det är inte utan skäl som det mycket träffande har sagts att denna lidelse dör dagen efter människan. Det är fariséns högfärd, som Gud inte kan förlåta, eftersom han möter en barriär av självgodhet. Det är den arrogans som leder till att man föraktar andra människor, vill härska över dem, behandla dem illa: *för högmod leder till förolämpning och vanära*. (När Kristus går förbi, nr. 6)

---

pdf | Dokument automatiskt skapad  
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/  
att-veta-att-man-inte-ar-nagonting-  
infor-gud-2/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/att-veta-att-man-inte-ar-nagonting-infor-gud-2/) (2026-03-18)